

[Marinus Sørensen.]

Ordninger i mange Tilfælde ogsaa har lagt tunge Byrder over paa den arbejdende Befolkning. Det staar for mig saaledes med Hensyn til de Ordninger, som vi i en vanskelig Tid i den Hensigt skal træffe, at det er værdifuldt, at vi møder Forstaaelse fra den store Befolkning, men det er ogsaa værdifuldt for os, at vi forstaaer, der er en Grænse her. Og Grænsen er overskredet med Hensyn til Flæsket, thi naar Forholdet ligger saadan, at den store Part af den arbejdende Befolkning faktisk er afskaaret fra at kunne købe Flæsk, saa er vi ude over Anstændighedens Grænse, og saa har vi Pligt til at mildne dette Forhold. De Tal, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget gør op angaaende, hvad det vil beløbe sig til for Landbruget, er jo rent skematisk, der ingen Bund har i Virkeligheden. Det er nemlig ganske givet, at gik man til en Nedsættelse af Flæskeprisen, vilde der blive en større Afsetning paa Hjemmemarkedet og et større Antal Svin til Levering. Og at dette vilde give en Fortjeneste, som ikke fremgaar af en skematisk Fremstilling, er absolut givet. Desuden vil et øget Flæskesalg paa Hjemmemarkedet nu ikke mere være en Hindring for Afsetning af Oksekød og Fjerkræ, thi med de Afsetningsforhold, vi har faaet gennem den nye Handelstraktat med Tyskland, har vi faktisk en upaaklagelig Afsetning af Oksekød og Fjerkræ; det er derfor ikke nødvendigt i samme Omfang som før at placere Kreaturer og Fjerkræ paa Hjemmemarkedet og ingen Undskyldning for Fastholdelsen af en Flæskepris, der ligger i en urimelig Højde.

Den af mig fremførte Tanke er ikke Udtryk for nogen Mistillid til den højtærede Landbrugsminister i dette Forhold, saaledes som det ærede Medlem Hr. Kyed taler om. Det ærede Medlem sagde selv, han vilde gaa ud fra, at hvis den højtærede Landbrugsminister skulde have en saadan Bemyndigelse, skulde der i hvert enkelt Tilfælde foreligge Tilslutning fra Landbrugsraadet. Ja, men vil det da ikke sige, at selv om vi giver Landbrugsministeren en Bemyndigelse til at forhandle med Landbrugsraadet om en Nedsættelse af Flæskeprisen, vil Landbrugsministeren være afskaaret fra at iværksætte Foranstaltningen, hvis Landbrugsraadet gaar imod den? Og en saadan Fremgangsmaade siger jeg er at vække Forventninger hos det købende Publikum, som Landbrugsministeren ikke er i Stand til at indfri. Derfor vil det være mere naturligt, at vi fastsætter en rimelig Pris saavel for Producenterne som for dem, der

skal købe Flæsket. Jeg vil haabe, vi kan naa dertil i det Udvalg, som vil blive nedsat til Forhandling af Lovforslaget.

Kyed: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mente, jeg havde opfattet hans Udtalelser i Gaar forkert. Nej, det har jeg ikke; det ærede Medlem sagde under Forhandlingerne i Gaar, at han ikke havde Tillid til, at der vilde komme billigt Flæsk paa Hjemmemarkedet paa Grundlag af det Forslag, den højtærede Minister har stillet. Jeg kan ikke se andet, end at der i denne Udtalelse ligger et Mistillidsvotum til den højtærede Landbrugsminister, som det ærede Medlem nu i Dag søger at forklare sig bort fra.

Jeg takker selvfølgelig det ærede Medlem for den Anerkendelse, han har givet mig ved at tillægge mig Evne til at finde Forslag til Ordninger, hvor Ministeriet gav op; det eneste, der har manglet, er imidlertid Villighed hos det højtærede Ministerium til at gennemføre disse Ordninger som et sammenhængende Hele. Var dette sket, havde vi undgaaet mange af de Vanskeligheder, Landbruget i de senere Aar har været i, og undgaaet mange Tab og de bitre Modsætninger, der er blevet skabt mellem Landbruget paa den ene Side og andre Befolkningsklasser paa den anden.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mente, jeg havde udtalt, at det var vanskeligt at fastsætte en bestemt Pris for Flæsk. Ikke med et Ord har jeg givet Udtryk for en saadan Opfattelse. Jeg har i min Tale kun sagt, at jeg opfattede den højtærede Ministers Forslag paa den Maade, at der ikke vilde blive fastsat nogen Flæskepris paa Hjemmemarkedet, medmindre der var Tilslutning til det hos Landbrugsorganisationerne, og dette skal jeg komme tilbage til, naar jeg tillader mig at henvende mig til den højtærede Minister.

Til den ærede Ordfører for Det frie Folkeparti, som jeg forstaaer er forhindret i at være til Stede i Dag, skal jeg ikke sige meget, men kun redressere paa et enkelt Punkt. Den ærede Ordfører for Det frie Folkeparti bebrejdede mig, at jeg ikke paa Venstres Vegne var gaaet stærkere imod Bestemmelsen i § 1, Punkt 3, i Svineloven. Jeg skal hertil sige: Hvorfor skulde man bruge stærke Ord i dette høje Ting? Hvorfor skulde man udtale sig stærkere end nødvendigt, og hvorfor skulde man sige mere end nødvendigt? Jeg sagde det nødvendige, nemlig at Punkt 3 burde ændres til, at Ministeren kunde fastsætte disse Priser, for saa vidt han kunde faa Landbrugets Til-